

Děkčinění a Rút

1. Čtení: Dt 26,1-11

Kázání: kniha Rút

košík na díky za zázraky (každý, kdo chce, napíše na papír zázrak, za který děkuje)

Tento svátek, dík činění, mají i naši židovští bratři, říkají mu letnice a jsou to vlastně dožínky. Oslava Boha za úrodu, prvotiny, první chleba...a čte a vypráví se příběh o moabské dívce Rút Rút – příběh –

Tento příběh mě doufám nikdy nepřestane fascinovat. Víte co v tom příběhu řekl a udělal Bůh? NIC. Je to krásný ale vlastně úplně obyčejný příběh, který se od té doby možná stal už mockrát. A přece je v Bibli. Proč, když je tak obyčejný? Bůh neudělal nic, žádný zázrak a přece je to příběh plný zázraků. Stará žena najde přítelkyni na život a na smrt. Rút, vdova a cizinka najde domov a manžela. Z trpké Mary se stane šťastná babička. Z cizinky a vdovy Rút se stane prababička krále Davida. To jsou zázraky. Nebo snad znáte na světě větší a důležitější zázrak, než když mrtvý člověk znovu ožije? Když někdo bez naděje a bez budoucnosti se může zase začít smát a má život před sebou?

Je mi jasné, že většina z vás, spíš asi všichni, jste soucitní lidé. A vidíte a všímáte si kolem sebe a ve světě spousty nespravedlnosti, krutosti a zla. A když se do toho člověk ponoří, je docela jednoduché připojit se k těm hlasům, které nám křesťanům říkají, že Bůh není a nemůže být. Když přece je hlad, války a katastrofy. Ano, je to pravda a je někdy těžké v tomto světě žít a věřit Bohu.

Ale není náhodou mnohem důležitější otázkou, jak to, že je na světě tolik dobrých a krásných věcí? Jak to, že Rút dokázala tak milovat svou tchýni a Boaz si dokázal vzít za ženu cizáčku Moabku? Jak to, že je v nás lidech tolik soucitu a touhy pomoci těm slabým a trpícím? Jak to, že tolik lidí se o to snaží? Jak to, že drtivá většina lidí chce a touží po dobru a lásce? Jak to, že se kolem nás děje tolik krásy a dobra? Copak to nejsou zázraky?

A jak to, že to dobré příliš často přehlízíme a necháváme se fascinovat zlem? Jako by dobro a krása byli samozřejmostí, na kterou přece máme právo. Jak to, že to smutné a bolestivé má být důkazem, že žádný dobrý Bůh není, ale to všechno dobré a krásné, co všichni prožíváme, nemá svědčit o tom, že Bůh je, že nás má rád a stará se o nás?

Může se člověku stát něco, co způsobí, že by ztratil Víru v Boha? Doufám, že ne. Že skutečnou víru ztratit nemůžeme. A pokud ji ztratíme, tak to holt nebyla skutečná víra.

Jistěže i na nás přijdou smutky a bolesti. A dny, ve kterých nebudeme mít zalíbení. A možná, že v krajských volbách vyhraje v celé republice čssd a komunisti, přestože jste je nikdo nevolili...ano, to už se stalo... a možná kdovíco ještě, ale je přece také čas vidět kolem sebe dobro a radost. Vidět, že země vydala své plody, zvířata i lidé mají svá mláďata. Že svět je plný zázraků. A je čas za to Boha chválit.

To totiž patří k víře, mít oči otevřené pro to dobré, co se děje, mít z toho radost a pomáhat tomu. A taky za to být vděčný. Amen